

[Einer Jensen.]

komme fra? Allerede for mere end en Maaned siden, da vi drøftede Forslaget om Vinterhjælpen til kriseramte og ogsaa drøftede det Forslag, vi beskæftiger os med i Dag og adskillige andre Forslag, som altsaa er blevet til i dette Udvalg, fik vi af Finansministeren en Redegørelse, som findes i Betænkningen til Forslaget om Vinterhjælpen. Der vil det ærede Medlem kunne faa noget af sin Nysgerrighed tilfredsstillet med Hensyn til Spørgsmaalet om Pengene.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen talte om Tvangsfodring af de arbejdsløse. Nu har jeg altid bildt mig ind, at naar et Menneske skulde tvangsfodres, var det, fordi han nægtede at tage Føde til sig. Men jeg kan betro det ærede Medlem — jeg forstaaer godt, at han ikke ved Besked med det —, at det er ikke nødvendigt at tvangsfodre de arbejdsløse, de er alle sammen sultne, de gaar alle sammen og trænger til at faa noget at spise. Det, de mangler, er Mad eller Penge til at købe Mad for. Det, der er Tale om her, er at yde de arbejdsløse en Ekstrahjælp. Det er jo heller ikke noget nyt, at Retsstatspartiet gaar imod dette, det har det gjort ved adskillige andre Lejligheder. Sympatien for de arbejdsløse er meget ringe hos det ærede Medlem og hans Parti.

Om Ydelsen i Naturalier har baade Socialministeren og jeg tidligere udtalt os, men jeg vil dog gerne føje til, at det er ikke noget ukendt Begreb. Københavns Kommune har igennem mange Aar solgt Brændselsmærker, som blev betalt med 1 Kr. og gjaldt for 2 Kr. Jeg har uddelt adskillige Naturaliekort i København og har aldrig følt, at de arbejdsløse ikke var glade ved at faa en ekstra Haandsrækning. Det er det, der er Tale om her. Jeg henstiller, at man hurtigst muligt gennemfører dette Forslag, saaledes at denne Hjælp — jeg indrømmer ingen stor Hjælp, men dog en Hjælp — snarest muligt kan naa ud til de arbejdsløse.

Søren P. Larsen: Til den højtærede Socialminister vil jeg sige, at det var særlig det Spørgsmaal, den højtærede Minister besvarede, som jeg havde min Opmærksomhed henvendt paa; og det er i og for sig ikke saa underligt, at Ministeren kunde besvare det og besvare det netop paa den Maade, idet vi i Vinterhjælpsudvalget og da ganske særlig i Underudvalget har gennemdrøftet dette Forslag ved Jule- og Nyt-aarstid, men jeg vilde gerne have, at Ministerens Udtalelser kom offentlig frem, og

det var derfor, jeg bad Ministeren om at udtale sig om hele dette Forhold.

Endvidere vil jeg sige til Ministeren, at hans Besvarelse af mit Spørgsmaal om, hvorvidt Regeringen og da særlig Socialministeriet har Opmærksomheden henvendt paa at skaffe indenlandsk Brændsel frem i den kommende Sommer, saa vi har noget til Vinteren, tager jeg som et Løfte fra Regeringen om, at en positiv Indsats paa dette Omraade kan forventes i den kommende Tid. Jeg tror, det er rigtigt og klogt at gøre det, og vi fra vor Side vil i hvert Fald gerne have bekræftet, at vi har sagt til i god Tid paa dette Omraade. Man vendte sig jo mod mig, da jeg nævnte det samme Spørgsmaal i December Maaned i Fjor, og sagde: Det er for sent, Vinteren er inde, Brændselet er vaadt. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at man gør opmærksom paa det som et Fremtidsproblem, der i god Tid maa tages op, ikke alene til Drøftelse, men ogsaa til Gennemførelse, saaledes at der kommer noget virkeligt ud deraf, og vi staaer rustet til den Tid, der kommer.

Den højtærede Ministers Udtalelser om Naturalier og Principper har det ærede Medlem Hr. Einer Jensen jo givet Svar paa ud fra sin praktiske Erfaring for, hvordan man rundt om i Kommunerne uden Hensyn til Principper har fordelt Brændsel efter Trang. Naar jeg tager de forskellige „Social-Demokrat“er ude fra Landet i min Haand i denne Tid, ser jeg jo stadig væk, hvordan det netop i de socialdemokratiske Dagblade berømmes, at deres Partifæller i Kommunalbestyrelserne baade i Byer og i større Landkommuner viser Initiativ for at skaffe Brændsel frem, for at fordele Brændsel til de trængende, og det er meget ofte Kommunernes Koksbeholdninger, der er Tale om. Og naar man i de forskellige „Social-Demokrat“er i denne Tid ind under Kommunvalgene netop berømmer sine Partifæller i de kommunale Raad for denne Indsats — og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen spiller jo paa den samme Harpe —, saa tager jeg det som et Bevis for, at Principper er godt, men det, som har større Betydning i denne Tid, er en reel Hjælp under de vanskelige Forhold. Derfor har jeg ogsaa paa Fornemmelsen, at man i alle Kredse tager vel mod dette, fordi det drejer sig om at afhjælpe en Del af den store sociale Nød, som findes rundt om i alle vore Kommuner.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtrykte i Dag paa det konservative Folkepartis Vegne en vis Arbejdslyst og et vist